

Међутим није много њих у католичком клеру тако расположено. После свирепе угушене побуне католичке и вешања попа Јована, свештеници су уопште одбацивали своју сарадњу са режимом. Нису помогле ни поруке папе, ни сугестија Мусолинија. „Ми смо свештеници и не мешамо се у политику.“

А гроб свештеника Јована постао је збориште невољних. Пронео се глас о његовом чудотворству. Болесни, кљаста одлазе тамо да одлеже неко време. И болови им умину. Јуче приповеда нека служавка како је патила од сипће. Преноћила је једну ноћ на гробу чудотворца и сад је потпуно оздравела. За коју годину мораће држава да прогласи за свеца човека који је све до погубљења читао молитве и сам покушао да метне уже о врат да уштеди труд целату.

Пролазе три чете гарде у црвеном оделу са црним гајтанима и калпацима. Официри су у парадним униформама, аксенбендерима, црвеним лентама. Испред колоне је музика с капама наших полицијских писара. Да блузе у гардиста нису црвене изгледало би им одело као у наше пешачке гарде.

Пун је Скадар милиције дошле да обезбеди претседников пут. У народном оделу иду у групама за својим старешинама, које су у официрским униформама. Ти народни мајори и капетани крећу се достојанствено тешко мичући раменима у знак великога господства. По који је тек ових дана добио чин, па чисто не уме да иде. Кад за кога стаситог упитате Скадарца ко је тај, он ће креснути оком и рећи: „Сад је баш дошао са ђенералштабне академије у Берлину“. Али за њима је извешан број бораца и Ахмет-бег практично гледа на ствари.

Они добијају за свакога свога војника по 2—3 наполеона. Наравно да увек пријављују више него што их имају на лицу. У томе се и састоји ова приносна служба. Пре неки дан је енглески ђенерал Перси, гувернер скадарске области хтео да провери коликим бројем располажу ови народни официри, те је наредио смотру. Ситуација је била критична само за тренутак. Већ мало затим они су искупили све беспосличаре и све носаче